

Ein ferðafrásögn úr Russlandi

Vit fóru úr Skt. Petersburg fríggjamorgunin tann 10/3 til bygðina Ojat á eystursíðuni á Ladoga innsjónum í teir teir nevna Lodeynopolsky Region. Og Ladoga sjógvin kenna vit öll úr geografitímum í skúlanum. Hann liggur nakað norður/eystur úr Skt. Petersburg. Oleg, mín trúfasti kontaktaður her yviri, skuldi koyra. Hann segði, at það vóru okkurt um 200 km norður, og at það fór at taka okkurt um 2 1/2–3 tímar hvønn vegin.

Tatyana, russiskur ark. – myrk sum náttin, men við einum ljósum sinni – vildi við á ferðina, so hon smurdi okkum nakkr breyðfílsar og mintist til øl til mín, soda vatn til Oleg (í Russlandi er promillan 0,00) og annað gott til sín. Og so sjálvandi altíð: bananir. Tær hava stórt virði her yviri og so smakka tær jú eisini bara væl.

25 km norður úr Skt. Petersburg gerst vegurin smali og verri, við stórum holum og bilum, eisini last-

vognum, sum sýnast at koyra rally-koyring. Vit koyrdu ígjøgnum skóg-lendi við smáum bygðum, yviri um stórar áir á brúm, sum høvdu sæð betri dagar. Vit viltust eisini eitt sindur, tá ið vit næstan vóru komin fram. Fólk beindu okkum inn á smalar, kavaklæddar vegir, har Oleg hevði stóran trupulleika at halda bilin, ein Audi 100, á vegnum. Men tað gekk.

Oleg bað meg halda eyguni eftir hesum húsum, vit skuldu vitja. Og knapp-

liga sóu vit eina lítila höll við byggielementum uttanfyri. Her mátti tað vera. Vit koyrdu síðani inn á byggiplássid. Nú skal eg beinanvegin nevna, at eitt tilíki

Byggihöllin. Teir nýta «loypukatt» inni at lyfta elementini við. Til vinstru (hurðin) verður snikkaraværkstaðið (til køk og annað)

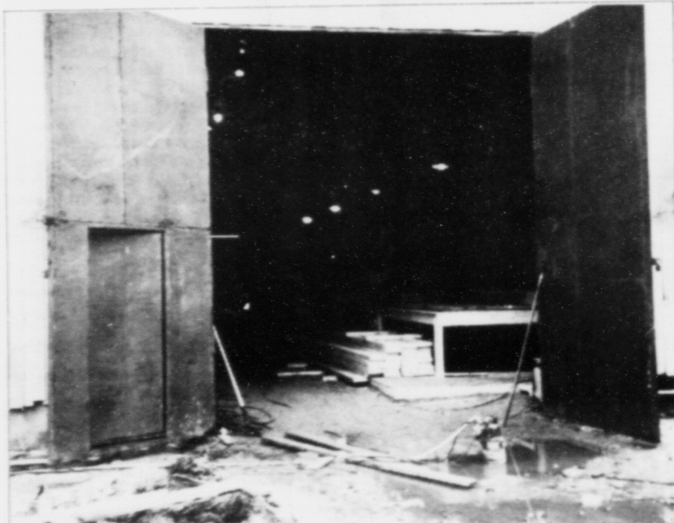
gudsforlátið stað so langt burturi frá allari sivilisatión væntar man ikki gestir í einum Audi 100, og um slíkir «gestir» koma á vitjan, er vitjanin sjáldan forkunnug. So eingin tók ímóti okkum. Oleg fór so út at fregnast. Jú, hetta var í lagi, vit skuldu fara í handan skúrin har yviri. Eg út úr bilinum í leðurjakka og við sigar í munnin, og so eisini Tatyana – myrk sum náttin.

Í vindeyganum stóð ein maður. Eg segði við Oleg, at hatta var ein føroyingur.

Byggihöllin og útsýn í skógin (sum ikki er feldur), har bygðin skal standa

so mikið havi eg gingið í gøtunum har heima, at eg kundi síggja tað. Og rætt var. Hann æt Trygvi Fagraberg. Og var ikki sørt sjokkeraður av hesi vitjan. Um eg ikki beinanvegin hevði heilsað uppá hann á góðum havnar-slengi, var hann farin inn í skógin, fortaldi hann

Hurðin inn í byggihöllina

Tey fyrstu byggielementini